
VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2019)0032

Situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2019 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2017 (2018/2103(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om den Europæiske Union (TEU) og traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til De Forenede Nationers konventionen om handicappedes rettigheder (UNCRPD) og dennes ikrafttrædelse i EU den 21. januar 2011 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder¹,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse²,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv³,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen⁴,
- der henviser til 2017-årsberetningen fra Kommissionen om anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder⁵,

---

¹ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

² EUT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

³ EUT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁴ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55.

⁵ Europa-Kommissionen, Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, <https://eur-lex.europa.eu/legal->

- der henviser til Kommissionens rapport fra 2014 om bekæmpelse af korruption i EU (COM(2014)0038),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. juni 2011 om bekæmpelse af korruption i EU (COM(2011)0308),
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions anden undersøgelse om mindretal og forskelsbehandling (EU-MIDIS II),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. august 2017 med titlen "Midtvejsevaluering af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration" (COM(2017)0458),
- der henviser til henvisningerne i tidligere betænkninger om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union,
- der henviser til tidligere beslutninger fra Europa-Parlamentet og andre europæiske og internationale institutioner og organer,
- der henviser til de forskellige rapporter fra nationale, europæiske og internationale NGO'er,
- der henviser til det arbejde, der udføres af EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), Europarådet og Venedigkommissionen,
- der henviser til 2017-rapporten om grundlæggende rettigheder fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)¹,
- der henviser til FRA's rapport med titlen "Antisemitism – Overview of data available in the European Union 2006-2016" (Antisemitisme – overblik over tilgængelige oplysninger i Den Europæiske Union 2006-2016),
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis,
- der henviser til sin beslutning af 15. april 2015 i anledning af den internationale romadag med titlen "Romahad i Europa og EU's anerkendelse af mindedagen for folkedrabet på romaerne under Anden Verdenskrig"²,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2017 med titlen "Aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder for integrationen af romaer i EU: bekæmpelse af

---

content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:52018DC0396&qid=1535964549581&from=DA

¹ Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), rapport om grundlæggende rettigheder 2017, <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/fundamental-rights-report-2017>

² Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0095.

romafjendtlighed"¹,

- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2017 med titlen "Bekæmpelse af antisemitisme"²,
  - der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 med titlen "Situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration"³,
  - der henviser til sin beslutning af 7. februar 2018 med titlen "Beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne"⁴,
  - der henviser til det arbejde, der er gjort af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget for Andragender,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0466/2018),
- A. der henviser til, at respekt for retsstatsprincippet er en forudsætning for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og at medlemsstaterne har det endelige ansvar for at beskytte menneskerettighederne for alle mennesker ved at vedtage og gennemføre internationale menneskerettighedstraktater og -konventioner; der henviser til, at retsstatsprincippet, demokrati og de grundlæggende rettigheder løbende bør konsolideres; der henviser til, at ethvert forsøg på at undergrave disse principper er til skade ikke blot for den pågældende medlemsstat, men også for Unionen som helhed; der henviser til, at korruption udgør en alvorlig trussel for demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, som skader alle medlemsstaterne og EU som helhed; der henviser til, at den retlige ramme for korruptionsbekæmpelse fortsat er gennemført uensartet blandt medlemsstaterne;
- B. der henviser til, at Parlamentet i sine beslutninger og betænkninger gentagne gange har opfordret medlemsstaterne til at indføre passende politiske foranstaltninger til at sikre, at handicappede, ældre og mest sårbare mennesker i samfundet kan udøve deres sociale, politiske og økonomiske rettigheder fuldt ud; der henviser til, at der er en stærk forbindelse mellem mindretalsrettigheder og retsstatsprincippet; der henviser til, at artikel 2 i TEU udtrykkeligt omtaler rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og at disse rettigheder fortjener samme behandling som de øvrige rettigheder, der er nedfældet i traktaterne;
- C. der henviser til, at tilstrømningen af migranter og asylansøgere til Europa fortsatte i 2017, men at grænser og havne i stigende grad lukkes; der henviser til, at denne realitet kræver reel solidaritet fra EU's side med henblik på at etablere passende modtagelsesstrukturer for de mest trængende og de mest sårbare; der henviser til, at mange migranter og asylansøgere, som søger tilflugt i Europa, er prisgivet

---

¹ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 171.

² EUT C 307 af 30.8.2018, s. 183.

³ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 9.

⁴ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 21.

menneskehandlere og kriminelle og er sårbare over for krænkelse af deres rettigheder, herunder vold, misbrug og udnyttelse; der henviser til, at kvinder og børn i særlig grad risikerer at blive udsat for menneskehandel og seksuelt misbrug af menneskehandlerne, og at der derfor er behov for at opbygge og styrke beskyttelsesordninger for børn med henblik på forebyggelse og for at reagere på vold, misbrug, forsømmelse og udnyttelse af børn i overensstemmelse med forpligtelserne i Valletahandlingsplanen og Europa-Parlamentets beslutning af 3. maj 2018 om beskyttelse af migrantbørn¹;

- D. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråds særlige rapportør i sin rapport om fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme giver udtryk for den opfattelse, at stater har pligt til at beskytte deres befolkninger mod terrorhandlinger, men at sikkerhedsforanstaltninger, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, skal gennemføres ved hjælp af retsstatsprincippet og skal respektere de grundlæggende rettigheder;
- E. der henviser til, at det af rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen "Violence against women – an EU-wide survey" (vold mod kvinder: en EU-dækkende undersøgelse), som blev offentliggjort i marts 2014, fremgår, at en tredjedel af alle kvinder i Europa har været udsat for fysisk eller seksuel vold mindst én gang i deres voksenliv, at 20 % har været udsat for chikane på internettet, at én ud af tyve er blevet voldtaget, samt at mere end hver tiende har været udsat for seksuelle overgreb med voldsanvendelse, og understreger, at det er nødvendigt at bekæmpe vold mod kvinder i alle EU's medlemsstater, herunder i dem, der endnu ikke har ratificeret Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), i betragtning af problemets omfang, de alvorlige konsekvenser af vold og de konsekvenser, som vold har for kvinders liv og for samfundet som helhed; der henviser til, at kvinder med handicap er mere tilbøjelige til at lide under vold i hjemmet og seksuelle overgreb end kvinder uden handicap;
- F. der henviser til, at kvinder og piger i EU oplever strukturel ulighed mellem kønnene i en række forskellige former og i en række forskellige sammenhænge – herunder kønsdiskrimination, seksuel chikane, kønsbaseret vold og kvindefjendsk hadefuld tale – som i høj grad begrænser deres muligheder for at udøve deres rettigheder og deltage på lige fod i samfundet; der henviser til, at #MeToo-bevægelsen i 2017 skabte bevidsthed om omfanget og intensiteten af den seksuelle chikane og den seksuelle og kønsbaserede vold, som kvinder udsættes for; der henviser til, at #MeToo-bevægelsen har resulteret i en del positivt momentum for ligestillingen mellem kønnene, men at seksuel chikane og seksuel og kønsbaseret vold stadig er meget udbredt; der henviser til, at der i en række rapporter i de senere år er påpeget et stadig større tilbageslag for kvinders rettigheder og ligestillingen mellem kønnene i EU; der henviser til, at kvinderne i Unionen ikke har de samme rettigheder med hensyn til abort som følge af forskellige politikker og forskellig lovgivning i de forskellige medlemsstater;
- G. der henviser til, at ytringsfriheden og forsamlingsfriheden i demokratiske samfund er et af de instrumenter, hvormed mennesker kan deltage i den offentlige debat og skabe sociale forandringer; der henviser til, at mediefrihed, -pluralisme og -uafhængighed er afgørende elementer i ytringsfriheden og er afgørende for EU's og medlemsstaternes

---

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0201.

demokratiske funktionsmåde; der henviser til, at journalister og andre aktører i mediebranchen i Unionen er i fare for at blive udsat for mange angreb, trusler, pressio og endda mord begået af både statslige og ikkestatslige aktører; der henviser til, at journalisten Daphne Caruana Galizia, der hovedsageligt beskæftigede sig med efterforskning af skatteunddragelsesskandaler, skattesvig, korrupsion og hvidvaskning af penge, blev myrdet i Malta efter at have rapporteret om flere trusler, og at der er behov for uafhængige efterforskninger for at sikre fuld identifikation af gerningsmændene med henblik på at retsforfølge disse; der henviser til den grundlæggende rolle, som såvel pressen som civilsamfundets organisationer spiller i et demokrati;

- H. der henviser til, at artikel 21, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder fastslår, at enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering er forbudt; der henviser til, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed garanteres i artikel 10 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at racistiske og fremmedfjendske holdninger efterhånden anses for at være noget normalt i medlemsstaterne, som opinionsdannere og politikere i hele EU slutter op om, hvilket fremmer et socialt klima, der giver grobund for racisme, diskrimination og hadforbrydelser; der henviser til, at disse holdninger strider mod de fælles europæiske værdier, som alle medlemsstaterne har tilsluttet sig;
- I. der henviser til, at migranter, efterkommere af migranter og medlemmer af etniske minoriteter fortsat udsættes for udbredt forskelsbehandling i hele EU og på alle områder af livet; der henviser til, at undersøgelser fra FRA fremhæver, at ofre, der befinder sig i en irregulær opholdssituation, tøver med at anmelde misbrug til offentlige myndigheder, og at immigrantstatus øger risikoen for at blive offer for kriminelle handlinger; der henviser til, at der trods mange opfordringer til Kommissionen kun er blevet taget begrænsede skridt til at sikre en effektiv beskyttelse af mindretal;
- J. der henviser til, at FRA er blevet et ekspertisecenter, når det gælder fremlæggelse for EU-institutionerne og medlemsstaterne af dokumentation for situationen for grundlæggende rettigheder;

Retsstatsprincippet, demokrati og grundlæggende rettigheder

1. bekræfter, at magtens tredeling og retsvæsenets uafhængighed er afgørende for at sikre, at retsstatsprincippet fungerer effektivt i ethvert samfund; minder om, at dette begreb er nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettigheder af 1948 og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig i principperne om lighed for loven og i princippet om uskyldsformodning og retten til en retfærdig og offentlig rettergang ved en kompetent, uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet inden for loven; minder om, at disse grundlæggende værdier har været bestemmende for de indledende artikler i EU's traktater, som alle medlemsstaterne frivilligt har undertegnet og har forpligtet sig til at respektere; anfører, at hverken national suverænitet eller nærhedsprincippet kan berettige til en medlemsstats systematiske nægtelse af at respektere EU's grundlæggende værdier og EU's traktater;
2. minder om, at retsstatsprincippet er en del af og en forudsætning for beskyttelsen af alle

de værdier, der er anført i artikel 2 i TEU; opfordrer alle relevante aktører på EU-plan og nationalt plan, herunder regeringer, parlamenter og retsvæsen til at intensivere indsatsen for at opretholde og styrke retsstatsprincippet; minder om, at disse aktører har ansvaret for at tage fat om spørgsmål vedrørende retsstatsprincippet, og at de spiller en vigtig rolle med hensyn til at forhindre enhver udhuling af retsstatsprincippet, som ikke er en blind anvendelse af lovgivningen, men den demokratiske accept af at være underlagt lovgivningen under overholdelse af internationale konventioner, herunder navnlig demokratiske oppositioners og minoriteters rettigheder;

3. fordømmer på det kraftigste visse medlemsstatsregeringers bestræbelser på at svække magtens tredeling og retsvæsenets uafhængighed; udtrykker bekymring over, at der til trods for, at de fleste medlemsstater har vedtaget lovgivning, der skal sikre retsvæsenets uafhængighed og uvildighed i overensstemmelse med Europarådets standarder, fortsat er problemer med den måde, som disse standarder anvendes på, idet nationale domstole er sårbare over for politisk indflydelse, og der dannes grobund for en opfattelse i offentligheden af, at der forekommer indblanding i retsprocessen og partiske dommere; minder om, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i TEU og som traktaternes vogter har legitimitet og hjemmel til at drage omsorg for anvendelsen af traktaterne og af de foranstaltninger, der vedtages af institutionerne i medfør heraf, herunder til at sikre, at alle medlemsstater respekterer retsstatsprincipperne og de øvrige værdier, der er forankret i artikel 2 i TEU;
4. bemærker Kommissionens og Rådets bestræbelser på at sikre, at alle medlemsstater fuldt ud respekterer retsstatsprincippet, demokratiet og de grundlæggende rettigheder, men også den begrænsede virkning, som procedurerne indledt efter artikel 7, stk. 1, i TEU, hidtil har haft; mener, at Unionen burde kunne indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater, som ikke længere overholder de i artikel 2 i TEU omhandlede værdier, og at artikel 7 i TEU bør aktiveres, når alle andre afhjælpende foranstaltninger er slået fejl; mener, at Unionens manglende effektivitet med hensyn til at bringe alvorlige og vedvarende overtrædelser af de i artikel 2 i TEU omhandlede værdier til ophør undergraver tilliden mellem medlemsstaterne og Unionens troværdighed i visse medlemsstater; understreger desuden, at fordi disse krænkelse fortsat kan ske ustraffet, har det tilskyndet andre medlemsstater til at følge samme vej; opfordrer Rådet til at undersøge og følge op på ethvert forslag fra Kommissionen og Parlamentet vedrørende traktatbrudsprocedurer og eventuelle sanktioner;
5. minder om nødvendigheden af at foretage en upartisk og regelmæssig vurdering af situationen for så vidt angår overholdelsen af retsstatsprincippet, demokratiet og de grundlæggende rettigheder i alle medlemsstaterne; understreger, at denne evaluering skal være baseret på objektive kriterier; minder i denne forbindelse om, at også Rådet spiller en central rolle med hensyn til at beskytte retsstatsprincippet og de øvrige værdier, der er omhandlet af artikel 2 i TEU, og glæder sig over de bestræbelser, som visse medlemsstater har gjort for at sikre, at der inden for Rådets rammer gennemføres en regelmæssig evaluering af situationen med hensyn til overholdelsen af retsstatsprincippet i de enkelte medlemsstater; opfordrer Rådet til hurtigt at tage affære med henblik på at realisere dette mål; minder endvidere om Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder¹, gentager sin opfordring til Kommissionen om på grundlag af artikel 295 i TEUF at fremlægge et

---

¹ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

forslag om indgåelse af en "EU-pagt for demokrati, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder" i form af en interinstitutionel aftale, der fastlægger ordninger, der letter samarbejdet mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne inden for rammerne af artikel 7 i TEU; mener, at denne mekanisme ville være en rimelig, velafvejet, regulær og forebyggende mekanisme med hensyn til at håndtere eventuelle tilsidesættelser af de i artikel 2 i TEU omhandlede værdier, som ville kunne fungere i lighed med det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker; minder i denne forbindelse om den iboende sammenhæng mellem retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder og om nødvendigheden af at styrke alle europæeres bevidsthed om Unionens fælles værdier og chartret; understreger betydningen af, at Parlamentet sender ad hoc-delegationer til medlemsstaterne, når der foreligger klare beviser for alvorlige krænkelse af demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder;

6. deler den opfattelse, at enhver vurdering af retsstatsprincippet bør være baseret på solide, objektive og sammenlignelige data og analyser; erindrer om, at grundlæggende rettigheder bør indarbejdes i konsekvensanalyser i forbindelse med alle lovgivningsmæssige forslag; glæder sig i denne forbindelse over Den Europæiske Unions nye Informationssystem for Grundlæggende Rettigheder (EFRIS) under FRA, som skal samle alle foreliggende oplysninger, der er relevante for de grundlæggende rettigheder, der følger af de forskellige mekanismer på FN-, Europaråds- og EU-plan;
7. understreger, at forbedring af de nationale retssystemers kvalitet, uafhængighed og effektivitet, navnlig hvad dommere, anklagere og advokater angår, fortsat er en af Den Europæiske Unions vigtigste prioriteter; understreger, at der er et presserende behov for at indføre et perspektiv, der tager hensyn til kønsaspektet, i medlemsstaternes rets- og domstolssystemer, herunder udvikling og institutionalisering af kønsaspektet i uddannelsesprogrammer for alt domstolspersonale;
8. understreger, at korruption ikke blot udgør en væsentlig systemisk hindring for realiseringen af demokrati og respekten for retsstatsprincippet, men også kan føre til mange forskellige former for tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder og således udgøre en alvorlig trussel mod princippet om ligebehandling af alle borgere; udtrykker sin bekymring over lovgivningsinitiativer, som er blevet fremlagt i visse medlemsstater, som kan medføre tilbagerulning af tidligere gennemførte reformer, som havde til formål at styrke forebyggelsen af korruption; opfordrer i denne henseende alle medlemsstater og EU-institutioner til at bekæmpe systemisk korruption på en beslutsom måde og til at udvikle effektive instrumenter til forebyggelse, bekæmpelse og sanktionering af korruption og svig samt sikre regelmæssig overvågning af brugen af offentlige midler; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne og EU-institutionerne til at fremme en hurtig oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har tilkendegivet deres hensigt om at tilslutte sig Den Europæiske Anklagemyndighed, til at gøre det; beklager Kommissionens beslutning om ikke at offentliggøre den anden halvårslige rapport om korruption i EU og opfordrer den til at fortsætte med at offentliggøre sine korruptionsbekæmpelsesrapporter; understreger, at det at medtage faktablade om bekæmpelse af korruption i det europæiske semester ikke er en tilstrækkelig effektiv foranstaltning til at sikre, at bekæmpelsen af korruption på utvetydig vis placeres højt nok på dagsordenen; glæder sig over Kommissionens erklæring i meddelelsen "Bekæmpelse af korruption i EU" om, at den vil søge tilladelse til at deltage i Greco – det af Europarådet etablerede netværk til bekæmpelse af korruption;

9. fremhæver betydningen af borgernes ret til fri bevægelighed og opholdsret som én af de vigtigste grundlæggende rettigheder, der sikres af EU; understreger, at brexit har direkte indvirkning på tilværelsen for millioner af europæiske borgere, navnlig EU-borgere med bopæl i Det Forenede Kongerige og borgere i Det Forenede Kongerige, som bor i EU27, og understreger, at beskyttelsen af borgernes grundlæggende rettigheder bør tillægges samme betydning som andre aspekter; opfordrer til efter brexit at beskytte de grundlæggende rettigheder for de EU-borgere og deres familier, som er flyttet internt i Unionen i overensstemmelse med deres ret til fri bevægelighed;
10. understreger, at enhver indsats til at imødegå terrorisme eller organiseret kriminalitet skal respektere demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i EU; bemærker med bekymring, at offentlige myndigheder stadig oftere griber til administrative foranstaltninger, der er uforenelige med de principper, som ligger til grund for retsstatsprincippet, og at de politikker, der føres på dette område, anvendes til at tackle et stigende antal forbrydelser og lovovertrædelser, navnlig inden for rammerne af de foranstaltninger, der træffes i undtagelsestilstandens navn; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at enhver undtagelseslovgivning er i overensstemmelse med princippet om proportionalitet og nødvendighed, og at foranstaltninger, der træffes i denne sammenhæng, er tidsbegrænsede og underlagt regelmæssig demokratisk kontrol; afviser enhver sammenblanding mellem migration og terrorisme og enhver anvendelse af terrorbekæmpelsesforanstaltninger med det formål at kontrollere visse migrationsbevægelser;

Migration

11. fordømmer det misbrug og de krænkelser af menneskerettighederne, som visse migranter og flygtninge udsættes for, navnlig for så vidt angår adgang til områder, modtagelsesforhold, asylprocedurer, frihedsberøvelse af migranter og beskyttelse af sårbare personer, og understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne fuldt ud efterlever og omsætter den fælles asylpakke, som EU har vedtaget; minder om, at børn udgør henvend en tredjedel af asylansøgerne og er særligt sårbare; opfordrer Unionen og dens medlemsstater til at styrke deres indsats for at forhindre, at uledsagede mindreårige forsvinder; minder om, at asylretten er udtrykkeligt beskyttet ved chartrets artikel 18; noterer sig med bekymring, at brug af hasteprocedurer, lister over sikre lande og tilbagetagelsesproceduren i henhold til Dublinbestemmelserne udsætter LGBTI-personer, der ansøger om asyl, for en øget risiko for at blive sendt tilbage, inden de får mulighed for at underbygge deres ansøgning om asyl over for tredjelande eller andre medlemsstater, i de tilfælde, hvor de frygter retsforfølgning på grund af deres seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk eller kønskaraktistika;
12. opfordrer medlemsstaterne til at anmode deres myndigheder om at undersøge, om deres legitime mål ville kunne opnås ved mindre indgribende foranstaltninger end tilbageholdelse, og til at stille fuldstændige begrundelser baseret på faktiske omstændigheder og retlige argumenter til rådighed, når de træffer beslutning om at tilbageholde asylsøgere, flygtninge og migranter; minder om, at alle medlemsstaterne har underskrevet Genèvekonventionerne og derfor er forpligtet til at sikre, at alle bestemmelserne heri overholdes, uanset omstændighederne; fremhæver den dobbelte forskelsbehandling, som kvindelige migranter udsættes for – både som migranter og som kvinder – og de særlige omstændigheder, som de kan blive udsat for på deres migrationsrejse, herunder i tilbageholdelses- eller modtagecentre, navnlig chikane, angreb på deres sikkerhed, deres fysiske integritet og deres privatliv samt på deres

behov for at få adgang til kvindelige hygiejneartikler og reproduktiv sundhedspleje; opfordrer til indførelse og styrkelse af systemer til beskyttelse af kvinder med henblik på at forebygge og bekæmpe volden, misbruget, misrøgten og udnyttelsen, som de udsættes for, i overensstemmelse med forpligtelserne i Valetthandlingsplanen;

13. påpeger, at UNICEF adskillige gange har mindet om, at tilbageholdelse under ingen omstændigheder kan være i barnets tarv, og at der bør udvikles alternativer til tilbageholdelse, uanset om børnene ledsages af deres familie eller ej; opfordrer til, at der udarbejdes og indføres specifikke procedurer for at beskytte alle børn i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder; understreger, at adskillelse af familiemedlemmer, selv i forbindelse med tilbageholdelse, udsætter kvinder og børn for større risiko; understreger endvidere betydningen af at tage hensyn til princippet om barnets tarv i alle aspekter, der vedrører børn, og i forbindelse med den praktiske gennemførelse af retten til at blive hørt; minder om, at artikel 14 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og artikel 28 i FN's konvention om barnets rettigheder garanterer retten til uddannelse for alle børn, herunder migrant- og flygtningebørn, uanset deres status, og uanset om de er ledsagede eller uledsagede, og at praksisser med separate skoleforløb og adskillelse skal undgås; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at børn af migranter og flygtninge får adgang til formel og uformel uddannelse kort efter deres ankomst; understreger, at medlemsstaterne bør sikre, at migrant- og flygtningebørn støttes effektivt gennem sproglig, social og psykologisk støtte baseret på en individuel vurdering af deres behov; er bekymret over de særlige behov og sårbarheder, som kendetegner asylansøgere, der tilhører marginaliserede grupper, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres særlige behov for beskyttelse og sundhedspleje opfyldes, og at de sikres retlig anerkendelse;
14. påpeger, at det er nødvendigt at sikre, at solidaritet udgør det bærende princip, hvorpå Unionens indsats på migrationsområde baseres, og fordømmer de medlemsstater, som i deres handlinger klart tilsidesætter dette princip; opfordrer Rådet til at fremskynde den reform af Dublinforordningen, som det i øjeblikket blokerer for, hvilket forhindrer det fælles europæiske asylsystem i at fungere ordentligt; understreger, at medlemsstaterne bør komme videre med indførelsen af en kombination af beskyttelsesrelaterede ordninger, såsom genbosættelse og indrejse af humanitære årsager, som kan gøre det muligt for personer med behov for international beskyttelse at få adgang til EU og søge asyl der; opfordrer medlemsstaterne til at lette udstedelsen af humanitære visa og regulære mobilitetsordninger med henblik på at fremme lovlige og sikre veje til EU, navnlig for personer, der har behov for beskyttelse, og for at sikre deres adgang til tjenester og deres grundlæggende rettigheder, uanset deres status; understreger, at medlemsstaterne er nødt til at tage ansvar for eksternaliseringen af EU's migrationspolitikker, herunder hvad angår samarbejdet med tredjelande, for hvilke FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) har rapporteret om fælles alvorlige krænkelse af menneskerettigheder og misbrug; vurderer, at Unionen bør spille en nøglerolle i bestræbelserne på genbosættelse på verdensplan; minder om, at enhver foranstaltning, der iværksættes af en medlemsstat, som handler inden for rammerne af EU-lovgivningen, skal respektere rettighederne og principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til på effektiv vis at sikre den enkeltes ret til asyl og til at acceptere, at flygtninge flyttes fra de medlemsstater, som er mest berørt af det store antal ankomne; opfordrer også medlemsstaterne til at respektere princippet om non-refoulement og til at indføre passende proceduregarantier i deres asyl- og grænseprocedurer; tager kraftigt afstand fra, at visse medlemsstater ikke

overholder EU's lovgivning om asyl og tilbagesendelse, men derimod krænker migranternes og asylansøgere rettigheder ved f.eks. ikke at sikre reel adgang til asylprocedurer, ikke at give klare oplysninger om mulige retsmidler efter, at der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse, ved at fratage migranter og asylansøgere adgang til fødevarer eller ved at foretage automatiske og systematiske tilbageholdelser;

15. anerkender det arbejde, der udføres af forskellige NGO'er, der arbejder i Middelhavsområdet, og deres indsats for at redde liv og yde humanitær bistand til mennesker i nød; minder om, at søredning er en juridisk forpligtelse i henhold til folkeretten, navnlig artikel 98 i De Forenede Nationers havretskonvention (ratificeret af såvel Unionen som af alle medlemsstater), som indeholder en forpligtelse til at komme alle personer i havsnød til undsætning; minder om sin beslutning af 5. juli 2018 om retningslinjer til medlemsstaterne med henblik på at undgå en kriminalisering af den humanitære bistand¹; opfordrer medlemsstaterne til at støtte NGO'erne i stedet for at hindre deres arbejde og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og garantere eftersøgnings- og redningsoperationer; opfordrer EU og medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige midler til eftersøgnings- og redningsoperationer inden for rammerne af en humanitær operation i europæisk skala; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre den undtagelse for humanitær bistand, der er omhandlet i direktivet om hjælp til ulovlig indrejse, med det formål at reducere de utilsigtede konsekvenser, som "hjælpepakken" har for borgere og organisationer, der yder humanitær bistand til migranter, og for den sociale samhørighed i det modtagende samfund;
16. understreger, at afhjælpning af alle migranternes sårbarheder og specifikke behov burde være en integreret del af integrationsprocessen; minder om, at vurderingen af migranternes behov bør foretages regelmæssigt og så længe, det er nødvendigt, eftersom migranternes situation og behov kan udvikle sig og variere betydeligt fra hinanden afhængigt af deres oprindelsesland; understreger, at familiesammenføring er et effektivt redskab til at styrke migranter og give dem en følelse af, at de kan begynde at slå sig ned og integrere sig i deres nye værtssamfund; minder om, at en modtagepolitik alene ikke er tilstrækkelig, og at den udfordring, som EU står over for, består i at gennemføre en effektiv integrationspolitik; opfordrer i denne forbindelse til at intensivere udvekslingen af god integrationspraksis mellem medlemsstaterne;
17. noterer sig etableringen af flere nye store informationssystemer såvel som målsætningen om at forbedre deres interoperabilitet, samtidig med at de nødvendige garantier bevares, også hvad angår databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred; opfordrer medlemsstaterne til at indføre specifikke garantier for at sikre, at interoperabiliteten mellem store IT-systemer overholder de grundlæggende rettigheder for alle borgere, særlig for så vidt angår børns og sårbare personers rettigheder, såsom ansøgere om international beskyttelse og personer, der er omfattet heraf, og profilering; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at gennemførelsen af interoperabilitet også opfylder mål om børnebeskyttelse, som f.eks. at identificere savnede børn og bistå ved familiesammenføring;

Kvindes rettigheder

---

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0314.

18. bemærker med bekymring, at dokumentet fra FRA fra 2017 med titlen "Udfordringer mod kvinders menneskerettigheder i EU" bekræfter, at kvinder og piger udsættes for vedvarende kønsdiskrimination, kvindejendsk hadefuld tale og kønsbaseret vold i EU, og at dette i høj grad begrænser deres evne til at udnytte deres rettigheder og deltage på lige fod i samfundet;
19. noterer sig med bekymring, at det i Det Europæiske Handicapforums rapport med titlen "Ending forced sterilisation of women and girls with disabilities" fastslås, at kvinder med handicap stadig er genstand for vilkårlige beslutninger, der fører til sterilisering uden deres viden, samtykke eller godkendelse;
20. opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at overveje seks hovedindsatsområder med henblik på at øge deres indsats for at beskytte kvinders og pigers værdighed og rettigheder, som foreslået i rapporten fra FRA, nemlig: styrkelse af ligebehandlingsorganerne med hensyn til alle spørgsmål, der har betydning for kvinders rettigheder, lige fra ligestilling mellem mænd og kvinder til vold mod kvinder, forbedring af onlinesikkerheden, mere effektiv fremme af ligestilling mellem kønnene inden for uddannelse og livslang læring, indførelse af kønskvoter som et dristigt skridt i retning af positiv særbehandling, integration af ligestillingsaspektet i koordineringen af de økonomiske politikker i hele EU gennem det europæiske semester, og forbedring af dataindsamlingen og formidlingen af viden om alle former for diskrimination og vold mod kvinder og piger;
21. fordømmer på det kraftigste alle former for vold mod kvinder og opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en retsakt, som støtter medlemsstaterne i at forebygge og udrydde alle former for vold mod kvinder og piger samt alle former for kønsbaseret vold; opfordrer Rådet til at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig afgørelse, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som et kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF; glæder sig over EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen den 13. juni 2017, eftersom dette er det første omfattende retligt bindende instrument om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold på internationalt plan, herunder vold i hjemmet, til trods for begrænsningen til kun to mandater; beklager, at kun tyve medlemsstater indtil videre har ratificeret konventionen; beklager, at drøftelserne om ratificeringen af Istanbulkonventionen i en række medlemsstater har været ledsaget af misvisende fortolkninger for så vidt angår definitionen af "kønsbaseret vold" og "køn"; tilskynder de resterende medlemsstater og Rådet til straks at gennemføre EU's tiltrædelse af konventionen og til at nå til enighed om den dertil knyttede adfærdskodeks for at sikre, at EU gennemfører konventionen; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte civilsamfundets organisationer, der arbejder med ofre for kønsbaseret vold på enhver mulig måde, herunder ved hjælp af regelmæssig økonomisk støtte;
22. understreger, at sexisme og kønsstereotyper, som har ført til dominans over og diskrimination mod kvinder, har en alvorlig indvirkning på kvinders grundlæggende rettigheder på alle livets områder; minder om, at kvinder ofte udsættes for forskellige former for diskrimination, bl.a. på grundlag af etnisk minoritetsstatus, seksuel orientering, handicap eller migrantstatus; fremhæver, at der er behov for uddannelse på alle niveauer og for alle aldersgrupper om ligestilling mellem kvinder og mænd, ikkestereotype kønsroller og respekt for personlig integritet med henblik på effektivt at afhjælpe alle former for diskrimination; tilskynder medlemsstaterne til på passende vis

at tage højde for dette problem i skolernes læseplaner; beklager dybt, at kvinder stadig lider under ulighed på arbejdspladsen i form af bl.a. lavere erhvervsfrekvens, lønforskelle, øget forekomst af deltidsbeskæftigelse, dårligere pensionsrettigheder, dårligere karrieremuligheder og langsommere videreudvikling; opfordrer medlemsstaterne til at tage fat på de vigtigste strukturelle hindringer for styrkelsen af kvinders økonomiske stilling og kvinders underrepræsentation på arbejdsmarkedet og inden for beslutningstagning og politik, som er resultatet af flere og indbyrdes forbundne former for ulighed, stereotyper og forskelsbehandling i den private og den offentlige sfære; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til effektivt at tackle seksuel chikane og vold i det offentlige rum på arbejdspladsen – både offline og online – og til at stille et tilstrækkeligt antal centre og målrettede og integrerede støttetjenester til rådighed for ofre for kønsbaseret vold, herunder støtte og rådgivning til traumatiserede; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis og til at afholde regelmæssige uddannelseskurser for politi og ansatte i retsvæsenet om alle former for vold mod kvinder;

23. giver udtryk for sin støtte til de demonstrationer, som fandt sted i flere medlemsstater i 2017 som følge af tilbageskridtene med hensyn til seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder, og til omfattende mediedækning af sager om seksuel chikane; bekræfter på det kraftigste, at nægtelse af adgang til tjenesteydelser vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed og dermed forbundne rettigheder, herunder sikker og lovlig abort, udgør en form for vold mod kvinder og piger; gentager, at kvinder og piger skal have ret til at bestemme over deres krop og seksualitet; tilskynder EU's medlemsstater til at tage effektive skridt til at respektere og beskytte kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder i forbindelse med en række civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, herunder retten til fysisk integritet, sundhed, at være fri for tortur og mishandling, privatlivets fred, lighed og ikke-forskelsbehandling; understreger i denne forbindelse, at personer med handicap har ret til at udøve alle deres grundlæggende rettigheder på lige fod med andre; opfordrer medlemsstaterne til at garantere omfattende seksualundervisning, umiddelbar adgang for kvinder til familieplanlægning og den samlede vifte af tjenesteydelser inden for reproduktiv og seksuel sundhed, herunder moderne svangerskabsforebyggende metoder og sikker og lovlig abort; bemærker, at dette bør omfatte afskaffelse af love, politikker og praksis, som krænker disse rettigheder, samt forebyggelse af erosion af eksisterende beskyttelse; insisterer på, at Unionen er nødt til at spille en rolle med hensyn til at øge bevidstheden om disse spørgsmål og fremme bedste praksis;

Mediefrihed, ytrings- og forsamlingsfrihed

24. minder om, at artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder fastlægger enhver fysisk persons ret til at afgive udtalelser uden indblanding, retten til ytringsfrihed og retten til at søge, modtage og formidle oplysninger og tanker via ethvert medie, uanset landegrænser;
25. understreger, at offentlige drøftelser og debatter er af afgørende betydning for, at demokratiske samfund er velfungerende, og tilskynder i denne forbindelse EU og medlemsstaterne til at tage yderligere skridt til at sikre og beskytte ytrings- og forsamlingsfriheden som grundlæggende rettigheder og som de grundlæggende principper for demokratiske processer; minder om, at Europarådets generalsekretær i sin 2017-statusrapport om demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet konstaterer, at mulighederne for fredelige protester er begrænsede, hvis offentlige

forsamlinger underlægges unødige begrænsninger; fordømmer på det kraftigste de stigende restriktioner for forsamlingsfriheden, som myndighederne i nogle tilfælde har håndhævet med uforholdsmæssig brug af vold mod fredelige demonstranter; minder om, at retshåndhævelsespersonale i udførelsen af deres opgaver skal respektere og beskytte den menneskelige værdighed samt opretholde og beskytte alle personers menneskerettigheder; understreger, at politistyrkers fornemste opgave er at sikre borgernes tryghed og sikkerhed, og at enhver overdreven og uberettiget magtanvendelse fra retshåndhævelsespersonalets side skal undersøges af de relevante myndigheder i alle medlemsstater på en upartisk og tilbundsgående måde;

26. opfordrer medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til at beskytte og fremme eksistensen af et frit, uafhængigt og pluralistisk medielandskab; fordømmer på det kraftigste tendensen til, at magten over medierne i visse medlemsstater lægges i hænderne på regeringsvenlige erhvervsaktører og til, at public service-medierne udelukkende bliver gjort til talerør for regeringen; bemærker, at det er mediernes rolle at tilskynde til sunde drøftelser, og at medierne derfor udgør en grundpille i demokratiet;
27. udtrykker sin bekymring over, at der på nationalt plan i EU's medlemsstater kun findes få specifikke retlige eller politiske rammer, der beskytter journalister og mediemedarbejdere mod vold, trusler og intimidering; minder om, at misbrug og forbrydelser begået mod journalister ifølge Europarådet kan tilskynde til en potentielt høj grad af selvensur, hvilket i sig selv har en alvorlig indvirkning på ytringsfriheden og undergraver borgernes ret til information og deltagelse; giver udtryk for sin dybe bekymring over de angreb, der stadig begås mod journalister i medlemsstaterne; opfordrer indtrængende de retshåndhævende nationale myndigheder til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at undgå denne form for vold, til at øge samarbejdet med Europol samt til at fremskynde efterforskninger af journalisters dødsfald i EU; er ligeledes bekymret over mange journalisters og mediemedarbejders usikre arbejdsvilkår og over omfanget af den fysiske og psykologiske vold, de udsættes for, hvilket kan hæmme deres evne til at udføre deres arbejde, undergrave journalistik af høj kvalitet og muligheden for at give udtryk for den journalistiske forskellighed; understreger vigtigheden af EU-dækkende projekter som observatoriet for mediepluralisme og Mapping Media Freedom, der vurderer risici i forhold til mediepluralisme i hele Europa, kortlægger begrænsninger, trusler og krænkelse, der påvirker mediefriheden, gennemfører oplysningskampagner og yder støtte til truede journalister og til grænseoverskridende undersøgende journalistik; understreger, at der bør sikres midler til sådanne og lignende spørgsmål under den nye flerårige finansielle ramme;
28. fremhæver den centrale rolle, som whistleblowere spiller med hensyn til at beskytte offentlighedens interesse og fremme en kultur af offentlig ansvarlighed og integritet i såvel offentlige som private institutioner; understreger, at whistleblowing er et væsentligt element i undersøgende journalistik og mediefrihed; fordømmer de trusler, repressalier og fordømmelser, som whistleblowere stadig udsættes for i EU; minder i denne forbindelse om sin beslutning af 24. oktober 2017 om legitime foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, der handler i offentlighedens interesse, når de afslører fortrolige oplysninger om virksomheder og offentlige organer¹; påpeger, at Kommissionen i sin meddelelse om øget beskyttelse af whistleblowere på EU-plan² af

---

¹ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 143.

² COM(2018)0214.

23. april 2018 fastlår, at kun ti medlemsstater har indført omfattende lovgivning om beskyttelse af whistleblowere; glæder sig over Kommissionens forslag til et horisontalt direktiv om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-lovgivningen¹ af 23. april 2018 og understreger vigtigheden af en hurtig opfølgning af medlovgiverne, så forslaget kan vedtages inden udgangen af indeværende valgperiode;
29. glæder sig over Kommissionens meddelelse af 26. april 2018 om bekæmpelse af desinformation på internettet: En europæisk tilgang og de handler, den indebærer², som tilsigter at skabe et mere gennemsigtigt, troværdigt og tilregneligt onlineøkosystem, forbedre valgprocessernes sikkerhed og modstandsdygtighed, fremme uddannelse og mediekendskab, yde større støtte til kvalitetsjournalistik, samt styrke unionens strategiske kommunikationsevner; udtrykker sin bekymring over den potentielle trussel, som begrebet falske nyheder kan indebære for tale- og ytringsfriheden og for mediernes uafhængighed, og understreger samtidig de negative følger, som spredning af falske nyheder kan have på kvaliteten af den politiske debat og på deltagelsen af velinformerede borgere i det demokratiske samfund; mener, at det først og fremmest er gennem uddannelse og undervisning inden for kritisk tankegang, at borgere kan danne deres egne meninger; understreger, at politisk profilanalyse, desinformation og manipulation af oplysninger kan bruges af politiske partier og offentlige eller private enheder både i og uden for EU og kan udgøre en trussel mod EU's demokratiske processer, således som det var tilfældet i forbindelse med Facebook-Cambridge Analytica-skandalen; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin indsats for at imødegå disse praksisser og garantere databeskyttelse, gennemsigtighed og cybersikkerhed;
30. udtrykker sin bekymring over de hindringer, som lægges i vejen for menneskerettighedsforkæmperes arbejde, herunder for de civilsamfundsorganisationer, der er aktive på området for grundlæggende rettigheder og demokrati, og som omfatter alvorlige indskrænkninger af forenings- og ytringsfriheden for de berørte organisationer og borgere, samt begrænsninger på finansieringen; anerkender disse organisationers centrale rolle i forbindelse med at gøre grundlæggende rettigheder og værdier til en realitet for alle og understreger, at de bør være i stand til at udføre deres arbejde i et sikkert og godt understøttet miljø; er bekymret over lukningen af civilsamfundets spillerum i visse medlemsstater; opfordrer EU og medlemsstaterne til proaktivt at tackle de grundlæggende årsager til indskrænkningen af civilsamfundets spillerum og til at værne om de grundlæggende rettigheder; gentager opfordringen til at sikre tilstrækkelig EU-finansiering, således som det er skitseret i Parlamentets beslutning af 19. april 2018 om etablering af et instrument for europæiske værdier (EVI)³, med henblik på at yde støtte til civilsamfundsorganisationer, der arbejder for at fremme de grundlæggende værdier i Unionen og for at imødegå ethvert misbrug af denne form for finansiering;

Racisme, fremmedhad, forskelsbehandling, hadefuld tale og andre former for intolerance

31. påpeger, at EU og dets medlemsstater bør tackle og bekæmpe fænomenet med diskriminerende og voldelige handlinger, der påvirker skolegangen for migrant- og flygtningebørn, romabørn og børn, der tilhører mindretal, på en effektivt måde, såvel ved hjælp af lovlige tiltag som ved at fremme gensidig forståelse og social

---

¹ COM(2018)0218.

² COM(2018)0236.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0184.

samhørighed; tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at skolernes normale læseplaner inkluderer effektive foranstaltninger, der garanterer respekt for mangfoldighed, interkulturel forståelse og menneskerettigheder; tilskynder i den henseende medlemsstaterne til at fremme inkluderende uddannelse i skoler fra en tidlig alder;

32. påpeger, at vold og forbrydelser motiveret af racisme, fremmedhad eller religiøs intolerance eller af forudindtagethed mod en persons handicap, seksuelle orientering eller kønsidentitet alle er eksempler på hadforbrydelser; fordømmer alle former for hadforbrydelser og hadefuld tale, der dagligt finder sted i EU, og som efterhånden betragtes som normalt i visse medlemsstater; fordømmer på det kraftigste stigningen i højreekstremistiske bevægelser og er bekymret over banaliseringen af hadefuld tale, som kan tilskrives visse politiske personligheder; opfordrer til at anvende en nultolerancetilgang over for enhver form for forskelsbehandling; opfordrer Rådet til straks at indstille deres blokering af forhandlingerne om ligebehandlingsdirektivet og til straks at få afsluttet disse forhandlinger; minder om, at Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen, som medlemsstaterne skulle have gennemført senest den 28. november 2010, udgør retsgrundlaget for pålægning af sanktioner mod personer, der offentligt tilskynder til vold eller had mod et mindretal;
33. minder om, at medlemsstater, der systematisk registrerer, indsamler og årligt offentliggør opdelte data om alle former for forskelsbehandling og hadforbrydelser, udelukkende har til formål at identificere årsagerne til og bekæmpe forskelsbehandling, og at disse data skal være fuldstændig anonyme med henblik på at udelukke enhver profilering eller "etniske" statistikker, samtidig med at medlemsstaterne sammen med andre centrale interessenter kan udvikle effektive og evidensbaserede retlige og politiske reaktioner på disse fænomener; minder om, at alle data bør indsamles i overensstemmelse med de nationale retlige rammer og EU's databeskyttelseslovgivning; glæder sig over samlingen af vejledende principper for hadforbrydelser til retshåndhævende og strafferetlige myndigheder og for adgang til domstolsprøvelse, beskyttelse og støtte til ofre for hadforbrydelse, der er udviklet af Gruppen på Højt Plan vedrørende racisme, fremmedhad og andre former for intolerance; gentager, at grooming, cybermobning og hævnporno er nye former for onlinekriminalitet, som kan have meget alvorlige konsekvenser for ikke mindst børn og unge; minder i denne forbindelse om nødvendigheden af medie- og informationsforståelse, navnlig for børns vedkommende, for at sikre en ansvarlig anvendelse af internettet; udtrykker bekymring over ofres manglende anmeldelse af hadforbrydelser på grund af utilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger og myndighedernes manglende efterforskning og sikring af domfældelse for hadforbrydelser i medlemsstaterne; understreger derfor nødvendigheden af at tilskynde ofrene til at anmelde hadforbrydelser eller diskrimination og til at yde dem passende beskyttelse og støtte;
34. opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på at sikre en effektiv praktisk håndhævelse af Rådets direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse¹ og sikre en effektiv håndhævelse af rammeafgørelsen om racisme og fremmedhad med henblik på at bekæmpe den fortsatte forskelsbehandling af romaer, antisemitisme, islamofobi, afrofobi, romafjendtlighed og had til fattige; påpeger, at medlemsstaterne bør fremsætte

---

¹ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

eller revidere og om nødvendigt ændre deres nationale integrationsstrategier for at sikre, at alle mennesker har reel mulighed for at deltage effektivt i integrationsprocessen ved at fremme og beskytte deres grundlæggende rettigheder;

35. er bekymret over, at der for så vidt angår opfyldelsen af målene for de nationale strategier for romaernes integration ikke skete nogen væsentlig forbedring i løbet af 2017; påpeger, at midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI) ikke er knyttet til de nationale strategier for romaernes integration og ofte ikke gavner romaer; fordømmer de tilfælde, hvor romaerne oplever forskelsbehandling, segregering, hadefuld tale, hadmotiverede forbrydelser og social udstødelse; fordømmer den fortsatte forskelsbehandling af romaer med hensyn til at få adgang til bolig (navnlig tvangsudsættelser), til sundhedspleje, uddannelse, arbejdsmarkedet, retfærdighed og til lighed for loven; advarer om, at romabørn og -kvinder er særligt sårbare;
36. beklager dybt, at LGBTI-personer i 2017 stadig blev udsat for mobning, chikane og vold og flere former for forskelsbehandling og had, herunder på uddannelses-, sundheds- og beskæftigelsesområdet; er bekymret over de mange tilfælde af kønsbaseret vold mod samt stigmatisering og diskrimination af LGBTI-personer og over den manglende viden om og tiltag fra retshåndhævende myndigheder, navnlig i relation til transpersoner og marginaliserede LGBTI-personer, og tilskynder medlemsstaterne til at vedtage love og politikker til bekæmpelse af homofobi og transfobi; fordømmer på det kraftigste fremme og udøvelse af konverteringsterapier for LGBTI-personer og opfordrer medlemsstaterne til at kriminalisere sådanne praksisser; fordømmer endvidere på det kraftigste sygeliggørelse af trans- og interseksuelle identiteter; minder om, at bekæmpelse af vold relateret til kønsidentitet, kønsudtryk, køns karakteristika eller en persons seksuelle orientering er omfattet af EU's kompetenceområde vedrørende kønsbaseret vold; opfordrer Kommissionen til at integrere et kønsidentitetsmæssigt aspekt i dette kompetenceområde; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at vedtage foranstaltninger, som på tilsvarende vis respekterer og stadfæster retten til kønsidentitet, kønsudtryk, fysisk integritet og selvbestemmelse; opfordrer medlemsstaterne til at ajourføre deres straffelovgivning i overensstemmelse med direktivet om ligebehandling uanset race eller etnisk oprindelse; mener, at såvel seksuel orientering som handicap bør medtages på enhver liste over forhold, der er beskyttet mod forskelsbehandling; glæder sig over gennemførelsen af visse elementer fra Kommissionens liste over aktioner til fremme af LGBTI-ligestilling (2014-2019); opfordrer Kommissionen til at fastholde sin ambitiøse og flerårige planlægning inden for dette område i tæt samarbejde med de civilsamfundsorganisationer, der arbejder inden for dette område;
37. understreger nødvendigheden af at bekæmpe forskelsbehandling af religiøse mindretal; er bekymret over den stigende antisemitisme og islamofobi; understreger, at hadefulde ytringer og hadforbrydelser skal bekæmpes for at bekæmpe det stigende antal og den tiltagende radikaliserings af racister og fremmedhadere; erindrer om, at racisme og fremmedhad er forbrydelser og ikke holdninger;
38. minder om, at FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCPRD) er en juridisk bindende international traktat, der er undertegnet og ratificeret af EU, som i øjeblikket gennemføres gennem den nuværende Europæiske Handicapstrategi 2010-2020, og hvis formål er at sikre lige muligheder i relation til tilgængelighed, deltagelse, ligestilling, beskæftigelse, uddannelse og undervisning, social beskyttelse, sundhed og EU's optræden udadtil; understreger, at Kommissionen i sin gennemførelsesrapport om

den europæiske handicapstrategi 2010-2020, som blev offentliggjort i februar 2017, bemærkede, at personer med handicap – til trods for at der kan spores fremgang, navnlig i kraft af den europæiske lov om tilgængelighed, som blev foreslået i 2015 – fortsat stilles ugunstigt og forskelsbehandles i relation til beskæftigelse, uddannelse og social inklusion; understreger i denne forbindelse, at strategiens mål fortsat er, at der skal træffes specifikke foranstaltninger i perioden 2017-2020, og at Parlamentet i sin beslutning af 30. november 2017 om gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi¹ henstillede til at indføre obligatoriske krav om tilgængelighed i det offentlige rum, en minimumsprocentdel for beskæftigelse af personer med handicap, garantier for inklusiv uddannelse, herunder adgang til initiativer som Erasmus+ og til at rette et særligt fokus mod kvinder og børn med handicap;

39. opfordrer alle medlemsstater til at udarbejde en national plan for bekæmpelse af alle former for vold mod børn; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forny sit tilsagn om at udarbejde en ny EU-dagsorden for børns rettigheder samt en ny strategi for børns rettigheder, til at sigte mod at integrere børns rettigheder i EU's politikker, lovgivning og finansielle beslutninger samt til at tage hensyn til børns rettigheder i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af regional- og samhørighedspolitikker;
40. beklager de mange forskelligartede og intersektionelle former for forskelsbehandling, som ældre mennesker i et aldrende europæisk samfund udsættes for; opfordrer myndigheder på alle niveauer til at integrere denne dimension bedre ved udarbejdelse og gennemførelse af politikker, herunder ved gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder;
41. mener, at den hastige udvikling inden for den digitale verden kræver en mere effektiv beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred; understreger, at internettet, de sociale medier og andre medier – til trods for at de er bemærkelsesværdige kommunikationsredskaber, navnlig som informationskilder for offentligheden – samtidig kan bruges som teknologiske værktøjer til at kontrollere civilsamfundet, hvilket truer sårbare grupper, navnlig børn og kvinder, især i form af stalking, chikane og offentliggørelse af nøgenbilleder eller billeder med et seksuelt indhold uden samtykke; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at sikre retten til at modtage og formidle oplysninger i overensstemmelse med artikel 11 i chartret gennem en afbalanceret tilgang til regulering af onlineindhold; noterer sig Kommissionens forslag til forordning om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret indhold på nettet og opfordrer Rådet og Parlamentet til at arbejde på teksten med henblik på at sikre domstolskontrol i forhold til beslutninger om fjernelse af onlineindhold;

FRA's rolle og mandat

42. glæder sig over de positive resultater af FRA's anden uafhængige eksterne evaluering for perioden 2013-2017 (oktober 2017) samt over de dertil knyttede henstillinger, som FRA's bestyrelse har fremsat;
43. glæder sig over FRA's operationelle arbejde på forskellige områder, f.eks. på migrationshotspottene i Grækenland og Italien, og over dets bevidstgørelses- og undervisningsaktiviteter på menneskerettighedsområdet; opfordrer til, at agenturets

---

¹ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 110.

globalt lovformelige opgave udvides til også at omfatte den operationelle opgave at yde teknisk bistand, undervisning og kapacitetsopbygning i forhold til spørgsmålet om grundlæggende rettigheder til EU-institutioner, -organer og -agenturer samt til medlemsstaterne, når de gennemfører EU-lovgivning;

44. noterer sig de forskellige udtalelser fra FRA og tilskynder indtrængende medlemsstaterne til at tage hensyn til og gennemføre FRA's henstillinger med henblik på effektivt at sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i EU;
45. gentager sin opfordring til at tilpasse FRA's mandat til Lissabontraktaten, herunder ved udtrykkeligt at gøre opmærksom på, at oprettelsesforordningen omfatter politisamarbejde og retligt samarbejde;
46. glæder sig over FRA's udtalelser om udkast til EU-lovgivning og tilslutter sig henstillingen fra dets bestyrelse om, at "[agenturet], når EU-lovgiveren behandler sager, der rejser spørgsmål af betydning for de grundlæggende rettigheder, [bør] kunne yde bistand og ekspertise, hvor og hvornår det er nødvendigt, og ikke kun når det formelt anmodes herom", og at "[oprettelsesforordningen] for at gøre fuld brug af agenturets ekspertise i lovgivningsprocessen derfor [bør] gøre det muligt for agenturet at afgive ikke-bindende udtalelser om udkast til EU-lovgivning på eget initiativ";
47. er af den opfattelse, at EU-institutionerne bør sørge for forbedrede høringsformer, konsekvensanalyser og juridiske kontroller, herunder ved at bede om råd fra relevante uafhængige ekspertorganer, f.eks. FRA, når en retsakt potentielt fremmer eller negativt påvirker grundlæggende rettigheder; mener i denne henseende, at der i en revideret udgave af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning kunne indrømmes mulighed for en mere regelmæssig høring af FRA;
48. henstiller til, at EU-lovgiverne anmoder om uafhængig og ekstern menneskerettighedsrådgivning fra FRA, når en lovgivningsmæssig sag giver anledning til alvorlige betænkeligheder vedrørende de grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at FRA har de fornødne værktøjer til gøre det muligt for agenturet at udføre alle sine opgaver;

o

o o

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.